

For stort rom? Og ak

Lindberg Lyd kan lyd. Det finnes kanskje ikke bedre lyd på CD for tiden. Og så er det innhold i lyden.

■ Anmeldt av
Olav Egil Aune

olave@vl.no

22 310 432

Komponisten Magnar Åm lever et seismografisk sansende liv der ute. Han bruker ord som «skjør», «tidløshet», «vektløshet». Han sier selv: «Denne musikken prøver ikke bare å svare på spørsmålet 'hva slags lyd' og 'når er lyden', men også 'hvor kommer den fra'. Den er jo like konkret som

et himmellegeme i bevegelse.» Man kan si at hvilket instrument er bedre egnet til å gjennomføre et slikt program enn harpe? Så bruker han også harpen for hva den er verd.

Musikk som tentakler. Det er sant at han bruker musikken som tentakler som han henter inn tilværelsen med. Han strekker seg langt ut, av og til så langt at det er vanskelig å fatte. Han lar seg ikke fange inn av tidens marsjerende, taktfaste gang. Han skaper nettopp et tidløst rom rundt seg/oss. Øyeblikk av åndfull stillstand mellom forventning og oppfyllelse, mellom tiden som går og den som

bare er, nå og her. Det er vakkert, men det står også i fare for å bli programmusikk med litt for mettett program.

Følger lytteren. Åm er nøye med å følge lytteren inn i verkene sine. Titlene er høyst poetiske, ordene han nedfeller rundt dem i haikuaktige setninger nettopp om livet og rommet, følger musikken. Han kan til og med si at «hør gjerne med blikket festet i ingenting, langt, langt borte». Det er fint. Men det kan også stenge. Ordene strekker seg ut av musikken og blir musikkens overmann, dens begrensning. Og da er det bare det pompøse tilbake. Det skjer ikke alltid, men det skjer. Og det skjer ikke minst etter hvert som timen går. Det er ikke lett å feste blikket, det er ikke lett å etterleve programmet, som man engang har fått og som det

«Ordene strekker seg ut av musikken og blir musikkens overmann, dens begrensning. Og da er det bare det pompøse tilbake»

kkurat passe

kan være vanskelig å fri seg fra når det en gang er gitt.

For store rom? Harpisten Ellen Sejersted Bødker spiller musikken på dens egne premisser, hun åpner den og gir den lys. Slik sett er det perfekt. Musikken er også utarbeidet for og sammen med henne. Hun er midt i lydbildet. Og dette lydbildet er med Lindberg Lyd sin lyd både tredimensjonal og nær sagt firedimensjonal. Den er romskapende i seg selv, slik Åm vil at hans egen musikk skal være. Men noen ganger blir den bare rom. Den lukker seg i sitt velbefinnende, i stedet for å åpne. Og en sanner det som en av Storm Ps ufrivillig treffende figurer sier: «Kunsten kan være nokså stor. Det er dog alltid en ramme om den.»

Musikalsk tro. Tett inn til det motsatte finner vi i lysskimrende musikk på CD-en *Missa da Tromba*. Musikk for trompet og orgel, uhyre velspilt av Oslo-filharmoniens solotrompeter gjennom mange år, Jan Fredrik Christiansen, og organisten Terje Winge. Dette er musikk som er sterk i troen, en tro som naturligvis strekker seg langt ut over det

rent religiøse. Det finnes også en musikalsk tro. Som gjerne bærer den religiøse i seg. Kjell Mørk Karlsens musikk – to markante verker her – bør virke tillokkende på en verdsliggjort kultur uten selvtilitt, uten midler til å uttrykke dype sannheter eller fellesskapsfølelse. Det siste er alltid til stede i Mørk Karlsens friskt klingende toner, rytmer såvel som indre forløp. Det er påfallende hvor «ny» denne musikken alltid er.

Oppmuntrende. Og så en blinkende stjerne til slutt,

Egil Hovlands «Cantus X for trompet og orgel». I Hovlands urokkelige tillit til og tro på at tilværelsen bærer den personlige Guds segl, toner CD-en ut. Også her er det et program, folketonen «Med Jesus vil eg fara». Han gjenskaper fargene i den, lar den vokse ut av nesten ingenting – til alt. Det klinger ut i nåde og takknemmelig vilje. Jan Fredrik Christiansen, altså, på en av «himmelens basuner», mens Terje Winge legger til fargene. Rett ut sagt en oppmuntrende, for ikke å si oppkvikkende plate.

CD SAMTIDSMUSIKK

Musikk av: Kjell Mørk Karlsen, Jon Laukvik, Ketil Veia og Egil Hovland
Missa da Tromba
Jan Fredrik Christiansen (trompet), Terje Winge (orgel)

2L 52/Musikkoperatørene

Uhyre velspilt.

CD SAMTIDSMUSIKK

Musikk av Magnar Åm
Sonar
Verker: Vera meininga. Det var mjukt. Dette blanke no. Ellen Sejerstad Bødker (harpe), Oslo Kammer-solister, Hildegunn Riise (resitasjon)

2L 51/Musikkoperatørene

Kan være vanskelig å fange, og noen ganger er det rett på.